

Zrozumieć proroctwa

Prorok Daniel a Objawienie św. Jana

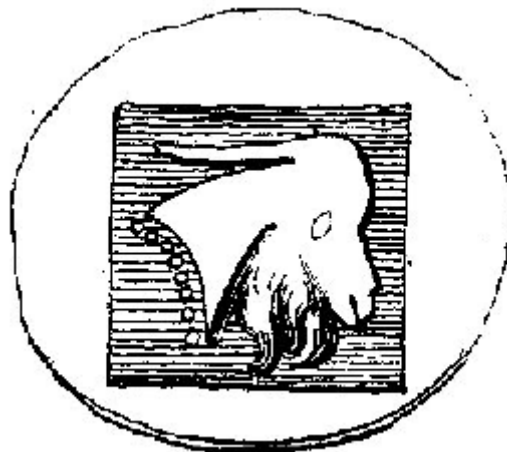
Przede wszystkim to wiedźcie, że wszelkie proroctwo Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi. – 2 Piotr. 1:20

Księga Daniela zawiera wiele symbolicznych i proroczych obrazów, które stanowią przygotowanie dla wizji opisanych przez Jana Objawiciela¹. Najbardziej znanymi wizjami opisanymi w księdze Daniela są: wizja uderzenia posągu ze snu Nabuchodonozora (rozdział 2), wizja czterech bestii (rozdział 7) oraz wizja barana i kozła (rozdział 8). Podane niżej interpretacje potwierdzone są znaleziskami archeologicznymi i wykopaliskami.

Rozdział 8 proroctwa Daniela identyfikuje dwurożnego barana ze wschodu z królestwem Medów i Persów, podczas gdy kozioł i jego wielki róg przedstawiać ma królestwo greckie (hebrajskie określenie Jawan, albo inaczej Ionia) oraz jego pierwszego wielkiego króla (Aleksander Wielki). Monety perskie i macedońskie pochodzące z tego okresu pokazują w jaki sposób każde z tych królestw wykorzystywało symbolikę zwierzęcą do zaprezentowania swej tożsamości (podobnie jak czynią to i dzisiejsze państwa)².

Perski Baran (Baran z dwoma rogami... oznacza królów Medii i Persji. – Dan. 8:3,4,20)

Macedoński Kozioł (Kozioł miał okazały róg między oczami. Kozioł ten przedstawia króla Jawanu. – Dan. 8:5,21, BT)

Całkowite zwycięstwo Aleksandra Wielkiego nad imperium perskim przedstawione jest na kolejnej monecie, na której zwycięski róg wyrasta nad podbitym baranem.

Kozioł podbija Barana (Nie było nikogo, kto by wyrwał barana z jego [kozła] mocy. – Dan. 8:5-7)

Po śmierci Aleksandra Wielkiego i jego rodziny, królestwo podzielone zostało pomiędzy jego generałów: Kasandra (Macedonia), Ptolemeusza I (Egipt), Seleukusa I (Syria i Babilon) oraz Lizymacha (Tracja). Trakowie założyli Rzym, który stał się dominującą potęgą: „wyrósł cztery inne rogi na cztery strony nieba. A z jednego z nich wyrósł inny mały róg” (Dan. 8:8-9).

Rozdział 7 proroctwa Daniela opisuje kolejno cztery bestie, które łącznie miały $(1+1+4+1=)$ 7 głów, poczynając od urzędu króla Babilonu. Miały one również

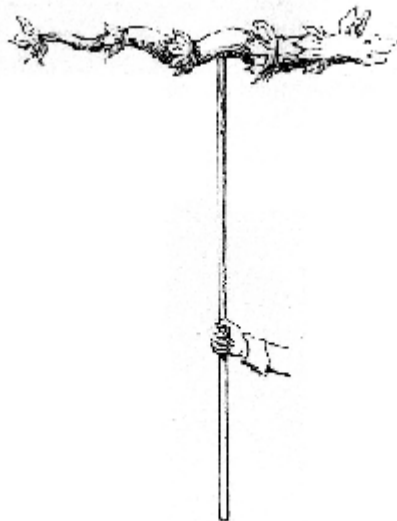

(0+0+0+10=) 10 rogów, co odpowiada liczbie dziesięciu palców posągu Nabuchodonozora (Dan. 2:41,42), które z kolei bez wątpliwości przedstawiają dziesięć plemion germańskich (hebr. Aszkenaz) jakie podbiły Cesarstwo Rzymskie.

Kolejne głowy, lub stolice imperiów, to:

1. Babilon
2. Medo – Persia
3. Grecja: Pella/Macedonia
4. Grecja: Aleksandria/Egipt
5. Grecja: Antiochia/Syria
6. Rzym (Cesarski) [czasy współczesne św. Janowi]
7. Grecja: Konstantynopol/Tracja

W zapisie 12 rozdziału księgi Objawienia, znajdujemy opis smoka o siedmiu głowach zwieńczonych diademami. Smok stał się symbolem Rzymu Cesarskiego ok. roku 300 n.e. Miał on głowę wilka (symbol Tracji), zaś ała węża.

Smok, symbol Cesarstwa Rzymskiego (Ogromny rudy smok. – Obj. 12:3)

Mniej więcej w tym samym czasie, cesarze rzymscy zaczęli nosić diademy zamiast samego wieńca laurowego jako symbolu zwycięstwa.

Cesarz Nerwa [w cesarskiej koronie], 96 – 98 n.e. (A na głowach ich coś jakby złote korony [wieńce laurowe]. – Obj. 9:7)

Cesarz Walens [w diademie królewskim], 364 – 378 n.e. (Siedem głów i dziesięć rogów, a na jego głowach siedem diademów. – Obj. 12:3)

Dziewiętnastowieczna szkoła wyższego krytycyzmu twierdziła na tej podstawie, że pisma św. Jana nie mogły powstać przed późnym okresem trzeciego wieku n.e. Jednakże w dzisiejszej dobie dostępne są już nie tylko manuskrypty z III wieku (p47, p116), ale również manuskrypty zawierające treść Ewangelii św. Jana z II wieku n.e. (p52, p90). Co więcej, fakt pochodzenia wszystkich dwudziestu siedmiu ksiąg Nowego Testamentu z okresu I wieku n.e. jest dzisiaj powszechnie uznany, zarówno przez niewierzących, jak i teologów o umiarkowanej wierze.

Fakt, że potęga Imperium Rzymskiego znana była wiele stuleci przed jej rozkwitem, może być stwierdzony dzięki analizie mapy Włoch:

„Patrzyłeś, a wtem bez udziału rąk oderwał się od góry kamień, uderzył ten posąg w nogi z żelaza i gliny, i skruszył je. (...) Za dni tych królów Bóg niebios stworzy królestwo, które na wieki nie będzie zniszczone, a królestwo to nie przejdzie na inny lud; zniszczy i usunie wszystkie owe królestwa, lecz samo ostoi się na wieki” (Dan. 2:34,44).

Kamień (Sycylia) uderza w posąg ze snu Nabuchodonozora w jego stopy, przetrącając nogi Imperium Rzymskiego (Włochy). Kamień przedstawia Królestwo Mesjańskie, albo inaczej Tysiącletnie Królestwo Chrystusa, które w końcu przekształci się w Królestwo Boże, trwające wiecznie (Dan. 2:34,44).

Bestia opisana w 13 rozdziale Księgi Objawienia może być porównana ze zwierzętami ze snu Daniela, a to: lwem, niedźwiedziem, panterą; tym samym można uznać, iż będąc zwierzęciem niemożliwym do opisania przedstawia ona Imperium Rzymskie. Zwierzę to również miało siedem głów i dziesięć rogów, jednakże miejsce diademów zajęły rogi. Owe dziesięć rogów uosabiać może dziesięć plemion germańskich, które pokonały Imperium Rzymskie (w późniejszym okresie zwane Cesarstwem Zachodnim). Każde z nich otrzymało pozwolenie od Cesarza Cesarstwa Wschodniego na posługiwanie się diademem³: Herulowie, Ostrogoci i Lombardowie (wszystkie te trzy plemiona zostały w późniejszym okresie włączone do Włoch; por. Dan 7:8); Wandalowie (Sycylia i Północna Afryka), Swewowie (Portugalia), Wizygoci (Hiszpania), Frankowie (północna i zachodnia Francja), Burgundowie (południowo - wschodnia Francja), Almanowie (Niemcy) oraz Anglo - Sasi (Anglia).

Na poniższych ilustracjach symbol* następujący po imieniu oznacza Cesarza Wschodniorzymskiego, zaś ** wskazuje na króla plemiennego. Wszyscy noszą diademy.

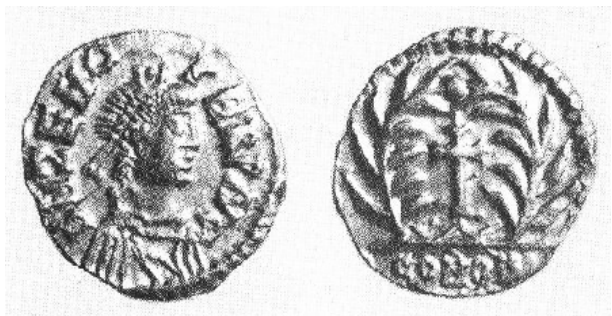
Theodatus*, 534 - 536 n.e. (Ostrogoci)

Królowa Antharis**, 584 - 591 n.e. (Lombardowie)

Chlodwig**, 481 - 511 n.e. (Frankowie)

Odoaker*, 476 - 493 n.e. (Herulowie)

Hermenegilda**, 589 - 594 n.e. (Wizygoci)

Offa**, 755 - 794 n.e. (Anglo - Sasi)

Richarius*, 448 - 456 n.e. (Swewowie)

„I zrzucony został ogromny smok, wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, który zwozi cały świat; zrzucony został na ziemię” (Obj. 12:9). Cesarz Konstantyn i jego syn dali wyraz swemu zrozumieniu upadku pogańskiego Cesarstwa Rzymskiego, poprzez wybite monet z wizerunkiem krzyża dominującego nad upadłym smokiem:

Thrasamund**, 496 - 523 n.e. (Wandalowie)

Konstantyn, 313 - 337 n.e.

Gonthram**, 561 - 592 n.e. (Burgundowie)

Konstancjusz, 353 - 361 n.e.

Theodebert**, 534 - 548 n.e. (Alemanowie)

Siedem głów i dziesięć rogów pojawia się po raz ostatni w zapisie 17 rozdziału Objawienia. Siedem gór wspomnianych jest w wersecie 9: „Tu trzeba umysłu obdarzonego mądrością. Siedem głów, to siedem pagórków, na których rozsiadła się kobieta”. Identyfikacji tych siedmiu wzgórz można również dokonać badając starożytne rzymskie monety.

Wespazjan, 69-79 A.D. [Czym Cesarz siedzący na siedmiu wzgórzach, dzierży władczy miecz wojny]

Medal z czasów papieństwa rzymskiego ukazuje Rzym podający kielich jako nauczyciel narodów. Przywodzi to na myśl wersety takie jak „Babilon jest złotym kubkiem w ręku Pana, upijającym całą ziemię” (Jer. 51:7) oraz „A kobieta była przyodziana w purpurę i w szkarłat, i przyozdobiona złotem, drogimi kamieniami i perłami; a miała w ręce swej złoty kielich pełen obrzydliwości i nieczystości jej nierządu” (Obj. 17:4).

Papieski medal wybity w Rzymie z okazji jubileuszu. [Papieski Rzym, matka wszetecznic, podaje swój kielich.]

Rzymska potęga na krótko podupadła w latach 476 – 539 n.e. (Obj. 17:8,11). Świecka władza papieża wzrosła po tym, jak ariańscy Ostrogoci oblegli Rzym, a wschodniorzymski generał Belisariusz podjął za nimi pościg (po przesileniu letnim w roku 538). Zanim Belisariusz został odwołany do Konstantynopola (w czasie wiosennego porównania dnia z nocą w roku 540), papież przebywający w Rzymie stał się świeckim władcą ziemskim. Pod koniec tego stulecia, papież Grzegorz nakładał podatki, tworzył armie i negocjował z obcymi władzami. Stał się dominującą postacią polityczną swych czasów. Zaangażowanie papieństwa w losy królestw tego świata stało się od tej chwili faktem. Tym samym, Rzym jako Rzym papieski, stał się ósmą głową, choć w rzeczywistości było to ożywienie głowy szóstej.

Wnioski

Symbolika zawarta w księdze Objawienia i w proroctwie Daniela jest niezwykle spójna. Interpretacja stosowana w przypadku księgi Daniela z powodzeniem znajduje zastosowanie do zapisów Jana Objawiciela. Siedem głów to siedem wielkich, ogólnoświatowych imperiów, które kolejno dzierżą władzę nad Ludem Bożym oraz świ-

atem. Szóstą głową był Rzym, który sprawował władzę w czasach, gdy św. Jan pisał swe Objawienie: „Pięciu upadło, jeden jest, inny jeszcze nie przyszedł, a gdy przyjdzie, będzie mógł krótko tylko pozostać” (Obj. 17:10). Siódmą głową był Konstantynopol (politycznie – Rzym, lecz z punktu widzenia geograficznego – Tracja), w czasie panowania którego dziesięć rogów – dziesięć plemion Germańskich – obaliło Cesarstwo Zachodnie (całe państwo rozciągające się na zachód od wcześniejszego imperium greckiego). Odrodzenie się Rzymu pod postacią Rzymu papieskiego rozpoczęło się ok. roku 539 n.e. pod postacią małego rogu, a następnie przekształciło się w głowę ósmą.

W czasie Reformacji oraz Rewolucji Francuskiej, niektóre z rogów zaczęły zwracać się przeciwko Watykanowi (Obj. 17:16). Państwowy kościół Anglikański został stworzony na wzór państwowego kościoła Rzymskiego (ale głowa państwa zachowała rolę głowy kościoła, Obj. 13:11-17). Pod koniec 1260 lat (w przybliżeniu okres od 539 r. n.e. do 1799 r. n.e.), masy ludzkie zwróciły się przeciwko wszelkim formom Chrześcijaństwa, jednakże absolutne monarchie przekształciły się w monarchie konstytucyjne, angażując narody w proces sprawowania władzy (Obj. 12:15,16).

Można stąd wnioskować, że prorocтва z rozdziałów 12,13 oraz 17 wypełniały się na oczach ludzi żyjących w czasach rządów papieństwa i ery protestanckiej, natomiast zapisy z rozdziałów 14 i 18 będą wypełniać się przy końcu wieku Ewangelii.

Czego powinniśmy się spodziewać w najbliższych latach?

Wydarzenia dni ostatnich opisane są w 14 i 18 rozdziale księgi Objawienia, nie ma natomiast wzmianek o powrocie Chrystusa w rozdziałach 12,13 czy 17. Dziesięć rogów było najpierw widoczne w czasie panowania siódmej głowy, czyli Konstantynopola. Jednakże prorocтво Daniela pokazuje, że liczba rogów nie była stała; wzrasta ona z dziesięciu do jedenastu, a następnie spada do ośmiu w czasie powstania małego rogu z wielkimi roszczeniami. Opiswany okres miał miejsce na długo przed Reformacją. Tym samym, nie można się już spodziewać powstania światowego rządu opartego o europejskie narody chrześcijańskie.

Warto zauważyć, że gdy posąg ze snu Nabuchodonozora został uderzony, nie został odbudowany. Co więcej, „niegodziwiec” zostaje pokonany „blaskiem przyjsia”, podobnie jak śniegowy bałwan roztapia się w promieniach słońca (2 Tes. 2:8). Wobec tego, nie należy się spodziewać powstania innego państwa o zasięgu ogólnoświatowym przed atakiem Goga i Magoga na Izrael i Zachód w czasie Armagedonu (Ezech 38). Oczekiwania na najbliższe lata mogą być sprecyzowane przez zwrócenie uwagi na okoliczność, że ostatni dzień

podzielony został na siedem części (Joz. 6:15,16), a następnie w drodze analizy ostatnich siedmiu plag egipskich i tych opisanych w księdze Objawienia⁴. W miarę jak lud Izraela gromadził się będzie w swej ziemi, zgodnie z zapisem Ezech. 37, można będzie obserwować gwałtowne zbliżanie się do siebie sił opisanych w 38 rozdziale prorocstwa Ezechiela.

wzrok duchowy, umożliwiający zrozumienie prorocstw, możemy być pewni, że Izrael „będzie z niego [z ucisku] wybawiony” (Jer. 30:7). Obietnica, którą Bóg potwierdził przysięgą, z całą pewnością się ziści, aby w Mesjaszu były „błogosławione wszystkie plemiona ziemi” (1 Moj. 28:14).

Bez względu na to, jak słaby lub przenikliwy jest nasz

James Parkinson

¹ Księga Objawiania czerpie niemalże z każdej księgi znajdującej się w Piśmie Świętym (za wyjątkiem być może prorocstw Ezdrasza, Habakuka, Aggeusza, listów do Filomena i 3 Jana), aby objaśnić praktykującemu Chrześcijaninowi znaczenie Biblii. Korzystając z „The Reference Passage Bible” autorstwa I. N. John, Lincoln, Nebraska: Alpha, 1913 (mając także na uwadze odniesienia do Abd. 21 z Obj. 14:1 oraz do Joz. 6 z fragmentu o siedmiu posłańcach i siedmiu trąbach) możemy stwierdzić, że księga Objawienia zawiera w sobie ponad 1400 odniesień. Ponad dwie trzecie z 885 odniesień jakie zawiera w sobie Nowy Testament adresowanych jest do innych fragmentów Objawienia. Innymi księgami które są często cytowane, to: Ewangelia Mateusza (43 razy), Ewangelia Jana (32 razy), List do Rzymian (25 razy). Biorąc natomiast pod uwagę długość tekstu, najwięcej odniesień znaleźć możemy do 2 Listu do Tesaloniczan, Listu Judy oraz Listu do Filipian. Z ponad 532 odniesień do ksiąg Starego Testamentu, najczęściej cytowanym jest Proroctwo Izajasza (109 razy), Psalm (71) oraz Proroctwo Daniela (68 razy). Biorąc pod uwagę kryterium ilości tekstu, najczęściej cytowany jest prorok Daniel, Zachariasz oraz Joel. Ciekawostką jest fakt, że prorocstwo Daniela, Zachariasza oraz Księga Objawienia są księgami, które interpretują wiele z wykorzystanych symboli.

² Prezentowane w niniejszym artykule reprodukcje znalezisk archeologicznych pochodzą z książki Edwarda Elliotta, *Horae Apocalypticae*, 4 vol, London: Seeley (5 wydań, 1844 – 1862). Wiele innych podobnych szkiców i reprodukcji monet znaleźć można w *Wealth of the Roman Empire, Gold and Silver A.D. 300 – 700*, ed. J.P.C. Kent and K.S. Painter; London: British Museum Publ., 1977.

³ Korona noszona jako symbol władzy królewskiej nazywana jest diademem. Diadem miał wskazywać na fakt, że monety wybite z wizerunkiem władcy w diademie winny być uznawane za ważne środki płatnicze w handlu na całym obszarze uprzedniego Cesarstwa Rzymskiego, podobnie jak w dzisiejszych czasach euro emitowane jest przez dwanaście różnych krajów europejskich i akceptowane jest przez wszystkie państwa strefy euro. Określenie Wschodnie Cesarstwo Rzymskie odnosi się do uprzedniego Imperium Greckiego, symbolizowanego przez trzecią zwierzę z 7 rozdziału Proroctwa Daniela.

⁴ Trzy ostatnie plagi egipskie to: szarańcza przyniesiona przez wschodni wiatr, która pożera egipskie plony, aby następnie zostać wymieciona przez wiatr zachodni; trzy dni nieprzeniknionej ciemności, która uniemożliwia wszelką działalność; śmierć pierworodnych egipskich przy jednoczesnym zbawieniu pierworodnych Izraela. Zmagania wschodu z zachodem potęgowały się od czasów II Wojny Światowej. Być może, kolejnym wielkim wydarzeniem światowym będzie ogólna zapaść. Ostatnim wydarzeniem przed nastaniem Królestwa Chrystusowego będzie bitwa Armagedonu.